

FAMILIA- FACTOR PRIMORDIAL ÎN EDUCAREA COPILULUI ȘCOLAR

Antonița IONEL,

profesor învățământ primar,

Școala Gimnazială „Daniela Cuciuc”, Piatra Neamț

CZU: 37.018.1

Impactul pozitiv al implicării familiei în educația copiilor asupra dezvoltării acestora pe parcursul traseului școlar este demonstrat de-a lungul anilor prin cercetări în domeniul educației și psihologiei.

Atitudinea familiei față de școală și profesori contează foarte mult fiind un factor determinant pentru obținerea succeselor școlare. Părinții sunt cei mai importanți în universul copilului, ei au puterea să influențeze, să motiveze copilul și să-l conducă spre succes. De aceea putem afirma că familia are rolul primordial în crearea unui mediu favorabil copilului, atât în clasă, cât și acasă.

S-a demonstrat de-a lungul anilor că elevii cu părinți implicați în educația copilului au înregistrat succese academice, indiferent de mediul de proveniență.

Părinții trebuie să se intereseze zilnic de activitatea școlară a copilului comunicând în primul rând cu el. Ei pot observa dacă școlarul este motivat sau demotivat în îndeplinirea sarcinilor de învățare, respectiv efectuarea temelor pentru acasă. De asemenea, cei din familie trebuie să dispună de timpul necesar ca să stea de vorbă și să afle motivele pentru care elevul amână sarcini ori nu este suficient de motivat să meargă la școală. Cu mult tact și răbdare, se pot găsi acele argumente care să-l facă pe școlar să depășească stările de demotivare, să găsească resursele necesare îndeplinirii obligațiilor școlare, înțelegând importanța acestora.

Familia trebuie să țină cont de următoarele aspecte în motivarea școlarului:

- Să îndrume copilul să-și propună obiective proprii de realizat.
- Să-l ajute să aibă un program organizat.
- Să îl încurajeze pe copil la fiecare pas.
- Să ia în considerare faptul că în timp se produc progresele.
- Să sublinieze utilitatea, caracterul aplicativ al cunoștințelor dobândite în școală pentru viața de zi cu zi.
- Să convingă copilul să se implice în construirea și alegerea traseului educațional.

Copilul stimulat va deveni implicat în propria sa formare, dacă i se asigură spațiul unde să își dezvolte personalitatea, dacă i se dă șansa să progreseze. Atunci când elevul își stabilește obiectivele, adultul din familie îl poate ajuta pornind de la câteva întrebări:

- Care este obiectivul ce trebuie atins?
- Ce să facă concret copilul ca să reușească ?
- Ce beneficii (recompense) va primi?
- Cum îl vor ajuta cei din jur (părinți, profesori, elevi) ca să realizeze obiectivul pe care și l-a propus?

Un aspect foarte important este legat de faptul că părinții copilului trebuie să impună acestuia să respecte un program stabilit riguros cu activități, reguli, responsabilități, disciplina, menținerea ordinii asigură eficiența activității școlare. Dacă copilul este obișnuit de mic cu un program organizat, dacă a fost învățat și a înțeles că trebuie să accepte respectarea regulilor impuse, atunci el va fi cu siguranță mult mai cooperant, ușor de educat și vor apărea pe parcurs rezultatele bune aducând satisfacții tuturor.

Școlarul trebuie permanent încurajat de cei apropiați din familie, indiferent că este motivat să învețe sau se află într-o perioadă de demotivare, Dacă elevii sunt deja motivați și au

rezultate frumoase, încurajările întăresc atitudinea pozitivă și ajută la menținerea ei. În cazul în care un copil manifestă dezinteres, încurajarea contribuie la construirea motivației și îl orientează spre direcția bună de urmat. E indicat ca fiecare progres realizat să fie remarcat, lăudat, evidențiat, deoarece constituie premiza obținerii unor rezultate din ce în ce mai bune. Evoluția în activitatea școlară e progresivă, se face pas cu pas, dar accent trebuie pus asupra cerințelor de bază, fiindcă pornind de la ele se formează și se dezvoltă competențele ajungând la performanțele așteptate.

Comunicarea în familie despre modele pozitive de urmat, dar și despre altele negative care merită criticate îl face pe școlar să înțeleagă importanța învățaturii. Pentru aceasta e necesar ca părintele să aibă competențe de comunicare, să știe să explice situațiile respective pe înțelesul copilului astfel încât dânsul să priceapă că fără a învăța un om nu are cum să evolueze, să ajungă pe trepte superioare. Bineînțeles că nu toți copiii sunt la fel de dotați din punct de vedere intelectual, însă fiecare trebuie motivat după potențialul de care dispune. La fiecare se pot înregistra progrese trebuind valorificate aptitudinile, preferințele pentru un anumit gen de activitate (unii preferă sportul, alții muzica sau pictura), deoarece performanțe se pot realiza în toate domeniile.

Implicarea activă a elevului în toate acțiunile ce se întreprind pentru educația lui îl determină să fie responsabil și direct implicat în propria lui formare.

E foarte adevărat că părinții sunt adeseori presați de problemele cotidiene și poate uneori nu se adresează în cel mai potrivit mod copilului ori nu dau destulă importanță problemelor lui, dar știm că situațiile acestea afectează școlarul, așa că părintele trebuie să caute să inspire entuziasm, energie pozitivă, încredere în depășirea obstacolelor ce se ivesc. Unii dintre copii speculează situațiile și sunt mai relaxați dacă aceștia nu-și fac timp să-i verifice la teme, la îndeplinirea sarcinilor trasate.

Este indiscutabilă afirmația că performanțele deosebite se obțin cu un efort susținut constant, de o motivație intensă, chiar și pentru motivarea copilului. Văzând că părinții depun eforturi zi de zi și acasă și la serviciu, copilul ar trebui să înțeleagă că fără muncă nu se poate ajunge la rezultate bune. Continuând ideea în acest sens, familia îi poate oferi motive bune pentru rezolvarea sarcinilor școlare. Ca exemplu, o temă dată acasă cu o cerință formulată într-un mod constructiv precizându-se motivele pentru care trebuie făcută, va fi dusă la îndeplinire.

Pentru părinți e necesar să știe că laudele lor, mulțumirea sufletească, recompensele oferite copilului pentru rezultate bune la învățătură au un impact pozitiv spre deosebire de pedepse care erodează motivația, inhibă școlarul. Adoptarea unei atitudini pozitive a părinților, aprecierea școlii ca instituție de instruire și educație vor contribui la formarea și dezvoltarea personalității în ansamblu a elevului.